

معماری زلزله، حلقه اتصال بین مهندسی زلزله و معماری

محمود گلابچی^۱, کتایون تقیزاده^۲

۱- استاد دانشکده معماری، دانشگاه تهران

Golabchi@ut.ac.ir

استادیار دانشکده معماری، دانشگاه تهران

Ktaghizad@ut.ac.ir

چکیده

این مقاله به بحث و بررسی درمورد عبارت معماری زلزله^۱ به عنوان نتیجه‌ای از کاربرد قوانین طراحی در معماری که براساس اصول مهندسی زلزله شکل گرفته‌اند، می‌پردازد. در این مقاله فرضیه‌ای آزمایش می‌شود که در آن طراحی معماری شکل گرفته براساس تهدیدات بالقوه زلزله می‌تواند موجب تحقق معماری با هویت برای مناطق زلزله‌خیز باشد. هدف این مقاله استفاده از دستاوردهای جدید در زمینه مهندسی زلزله برای خلق فرم‌های بدین معماری در مناطق زلزله‌خیز است. استفاده از تکنولوژی‌های جدید، آینه‌نامدها و استانداردهای ساختمانی و همکاری مشترک با مهندسان زلزله، یک راه حل مطلوب برای طراحی ساختمان‌ها در مناطق زلزله‌خیز و طراحی شهری و مقید به فرهنگ، به شمار می‌رود. در این مقاله ابتدا درمورد معماری زلزله توضیحاتی داده شده و سپس مثال‌هایی از نمونه‌های مناسب ارائه می‌گردد. میزان ارتباط بین این دو زمینه به دو سطح تقسیم شده است که سطح بالاتر اختصاص به معماری زلزله دارد. نمونه‌های ارائه شده در سطح مختلف، که نشان دهنده همکاری و مشارکت نزدیک بین متخصصان بین معماری و مهندسی زلزله است، با دیدگاه‌های معماری زلزله تجزیه و تحلیل می‌شوند.

واژه‌های کلیدی: معماری زلزله، مهندسی زلزله، سازه در معماری، ساختمان‌های مقاوم در برابر زلزله.

۱. مقدمه

در این مقاله عبارت "معماری زلزله"^۲ برای اشاره به نوع خاصی از معماری که ناشی از وقوع زلزله در مناطق زلزله‌خیز است، به عنوان واکنشی به نیازهای مهندسی زلزله و نتیجه‌ای منطقی از ترکیب مهندسی زلزله و معماری به کار برده می‌شود. پایداری و دوام یک ساختمان بدون مقاومت کافی دربرابر زلزله ممکن نیست، البته می‌توان ساختمان را به شکلی طراحی کرد که مقاومت کافی و مناسب دربرابر زلزله در آن وجود نداشته و تاثیر سازه‌ای بر معماری به حداقل رسیده باشد. به عبارت دیگر، معماری می‌تواند در مفهوم کلی خود با دو روش افزایش سختی جانی در ساختمان یا به صورت نمادین، با تغییرات در طراحی پاسخ‌گوی نیازهای طراحی مقاومت دربرابر زلزله باشد. معماری زلزله حلقه